

Sygdøm mellem Kreaturerne, eller naar saa høje Priser indtræde i Europa, at det bliver vanskeligt at affatte Varer paa Island, saa udeblive Speculanthandlerne, medens derimod de faste Handlende bestandigt fortsætte deres Handel. Det er saaledes vist, at det ikke er af ringe Betydning, om det gjøres muligt for de faste Handlende at vedblive deres Handel. Det er ganske naturligt, at det stiller sig for Indvaanerne saaledes, at det vilde være meget beklageligt, om Speculanthandelen ophørte. Jeg vilde ogsaa finde det meget beklageligt. Hidtil dags har det fornemmelig været den Maade, hvorpaa de have kunnet erhverve sig billige Priser ved stor Concurrance. Men nu er Spørgsmaalet, om der ved den nye Tingens Ordning ikke bliver Fare for, at Speculanthandelen kan faae en saadan Overvægt, at den faste Handlende ikke finder sig foranlediget til at udsætte sig for den Risiko, der i uheldige Aaringer er forbunden med at drive fast Handel. Naar det tillades Fremmede, og navnlig den Beboerne af England og Frankrig, at handle paa Island, saa er det temmelig sandsynligt, at man vil benytte denne Veie, som ogsaa af den ærede Ordfører blev antydet, til at gaae op paa Hifferi under Island og der tilføre en stor Deel Varer; men de vilde dog maaskee aldeles ikke indlade sig paa at staae i noget saadant Creditforhold, at de ere bundne til at søge til de islandiske Havne i de følgende Aar. Det kan gaae i lang Tid under heldige Coniuncturer, og saa kan den islandiske Handel upaatvivleligt blive favorabel for Island; men, stiller Sagerne sig saaledes, at der slet ingen Opfordring er for den faste Handlende til at bevare den undertiden meget besværlige, undertiden endog med Tab forbundne Handel, kan det let være, at den indskrænkes i en saadan Grad, at Forsyningen udsættes for Fare. Det er dette overmaade vanskelige Forhold, til hvis Bedømmelse der vistnok udsørdres overordentlig stor Kundskab baade til Handelen og til de locale Forhold. Det er dette vanskelige Punct, som efter en omhyggelig og moden Overveielse i den Commission, hvoraf jeg har havt den Ære at være Medlem, blev afgjort derhen, at man vedtog at foreslaae en Afgift af 3 Rd. pr. Commercelæst for Specu-

lanthandelen, foruden den sædvanlige Handelsafgift. Det er dog klart, at en Afgift af 3 Rd. pr. Commercelæst vil ikke være nogen overordentlig stor Genstand, naar Handelen afgiver nogen særlig Gevinst. De Skibe, der pleie at fare i den islandiske Handel, ere i Almindelighed paa 30—40 Commercelæster. En Afgift af 3 Rd. pr. Commercelæst vilde altsaa udgjøre omtrent 100 Rd., som Speculanthandleren vil have at bære mere end den faste Handlende. Da det nu er ganske afgjort, at den faste Handlende, for at holde sin Handel vedlige, maa forsyne sit Etablissement med Forraad hele Vinteren igjennem, vedligeholde sine Bygninger i det for Bygninger vanskelige Clima, holde Factorer til at drive Handelen, medens Kjøbmanden selv besørger Indkjøb i Europa, og med Hensyn til alle de vovrige Foranstaltninger, som han maa træffe, vil være undergivet meget betydelige Beføstninger, som Speculanthandelen ikke er forbunden med, og da disse Beføstninger løbe op til idetmindste 10-Gange saa, meget, som denne Tillægsafgift i alt Fald vilde udgjøre for Speculanthandleren, — saa er det, synes mig, afgjort, at, dersom den islandiske Handel overhovedet giver noget Udbytte, vil en saadan Afgift af 3 Rd. pr. Commercelæst ikke kunne være nogen afgjørende Hindring for Speculanthandelen. Det er i og for sig ganske naturligt, at man, naar man skrider til at paalægge en Afgift for Speculanthandelen, er meget forsigtig dermed, og at Enhver, der foreslaaer en saadan Afgift, føler sig endog meget tilbøielig til reent at undgaae et saadant Forslag; thi det kan neppe feile, at, dersom den islandiske Handel ikke bliver saa fordeelagtig for Indvaanerne, som de have forestillet sig, at den vil blive som en Følge af Frihandelen, saa vilde de flyde Skylden paa en saadan Afgift. Jeg troer imidlertid, at det er en Betragtning, som ikke alene bør gjøre sig gjældende for den lovgivende Magt. Det er den lovgivende Magts Sag at indrette hele Handelens Tilstand paa en saadan Maade, hvorved den skaffer den størst mulige Betyggelse for dette fjærne Lands Indvaanere tilstede. Er man først kommen til den Overbeviisning, at en Bestyttelse for den faste Hand-